

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۴/۲۹

محمد شعیب هوشدار

بازهم در باره آبراه هرموز

قبلاً از این قلم مقاله تحقیقی در باره «حالت حقوقی آبنای هرموز» به نشر گذاشته شده بود که زوایا و گوشه های حقوقی موضوع را شرح میداد. چون تحولات در ساحات سیاسی و نظامی مسئله خیلی سریع است ناگزیر پیرامون موضوع این توضیح لازم دانسته شد.

https://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha_PDF/Hoshyar_sh_halat_haqoqi_hermoz.pdf

امریکا با سماجت و تکبر فروریخته اش گلوگاه هرموز را محل مجادله با رقیب جنگی اش ایران قرار داده و به محاصره دریایی آبراه پرداخته است تا به زعم خودش جلو ورود و صدور محصولات نفتی و غیر نفتی ایران را گرفته باشد و ایران را زیر فشار اقتصادی قرار داده و به طور شدید متضرر سازد که این محاصره دریایی بدون شک یک عمل خلاف موازین مرسوم در مسایل حقوقی ابحار تلقی شده میتواند. یکی از اهداف پنهان امریکا این است که با بسته نمودن تنگه هرموز و کمبود عرضه محصولات نفتی و گازی، زمینه را برای فروش و نرخ دلخواه محصولاتش فراهم می سازد. ولی اما فراموش نه کنیم که این جمهوری اسلامی ایران بود که تنگه هرموز را بست و آبراه هرموز (تنگه هرموز) را که متعلق به بشریت است به حربه جنگی و تهدید مبدل ساخته و آنرا به روی کشتی ها و شناوران آبی بسته نمود. به دنبال آن بود که؛ آن زنجیری دست به محاصره دریایی زد و حالا هر کدام خویش را حاکم و مالک بر تنگه هرموز معرفی میکنند یکی تنگه را به سلاح تهدید و دیگری با شهید نمایی و گرفتن قیافه "بشرخواهانه" خود را در بسته شدن تنگه هرموزی گناه و انمود می نماید و خواهان وضع حق العبور بر آبراه متعلق به بشریت می باشد.

هر دو طرف از لحاظ حقوق بین الملل و حقوق ابحار مسئول و مقصر اند. نه امریکا حق و صلاحیت معامله بر تنگه هرموز را دارد و نه ایران صاحب چنین صلاحیت و حقی می باشد که تنگه هرموز را ببندد و یا بر استفاده از آن حق العبور وضع کند و یا بر آن ادعای ملکیت نماید؛ تنگه هرموز مستند بر میثاق ابحار 1982 ملکیت بشریت - اعم از ممالک ساحلی و محاط به خشکه - بوده و هیچ کشور و نیروی نمی تواند آنرا تملک کند و یا از استفاده آزاد سایر کشور ها عوارض یا حق العبور تقاضا نماید.

طوری که در کنفرانس اخیر پاریس به وضاحت خاطر نشان شد از بسته شدن تنگه هرموز ممالک آسیا، آفریقا، امریکای لاتین و کشور های اروپایی شدیداً متضرر گردیده اند که خسارت و فشار آنرا اکثریت طبقات محروم کشور های نامبرده متحمل می شوند، طبقات مرفع کشور های نامبرده قادر اند این فشار را به راحتی تحمل نمایند.

جمهوری اسلامی ایران برای جلو گیری از متضرر شدن بیشتر شرط نخست مذاکرات را باز شدن تنگه هرموز، مطرح کرده است و بحث در باره نیروی هسته یی را در گام دوم جا داده است. در حالی که امریکا می خواهد هر دو موضوع - باز شدن تنگه هرموز و مسئله نیروی هسته یی ایران - یکجا مورد بحث قرار داده شوند امریکا خوب میدانند که ایران در حصه نیروی هسته یی به احتمال زیاد عقب نشینی نمی کند و لذا باز شدن تنگه هرموز را احتمالاً بر یک "شرط ناممکن" قرار داده است.

مردم مستضعف جهان بدانند که در ایجاد افزایش قیمت مواد حیاتی شان و تولید انفلاسیون، این هر دو جنگاور مقصر اند جمهوری اسلامی ایران با طرح خواسته های ناموجه و به دور از نیازمندی های باشندگان آسیا، افریقا، امریکای لاتین و اروپا تنگه هر موز را به سلاح جنگی اش مبدل ساخته است، ایالات متحده امریکا از بستن تنگه هر موز هم بازار را برای فروش محصولات نفتی اش مساعد می گرداند و هم مانع عرضه تولیدات نفتی و غیر نفتی ایران در بازار های جهانی می شود. مردم اقشار پائین مناطق نامبرده قربانی و متضرر اصلی این قمار غیر عادلانه و غیر انسانی اند.

پایان